

1. Pirkei Avot 3:1

עֲקֵבֵיָא בְּן מַהֲלֵלָל אָמַר: הַסְתַּפֵּל בִּשְׁלֹשָׁה דְבָרִים, וְאִין אַתָּה בָּא לִידֵי עֲבָרָה. דַּע מֵאַיִן בָּאתָ, וְלֵאן אַתָּה הוֹלֵךְ, וְלִפְנֵי מִי אַתָּה עֹתִיד לָתֵן דִּין וְחֵשְׁבוֹן. מֵאַיִן בָּאתָ - מִטְּפָה סְרוּחָה. וְלֵאן אַתָּה הוֹלֵךְ - לְמָקוֹם עֶפְרָרְמָה וְתוֹלְעָה. וְלִפְנֵי מִי אַתָּה עֹתִיד לָתֵן דִּין וְחֵשְׁבוֹן - לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

Akavia ben Mahalalel would say: Reflect upon three things and you will not come to the hands of transgression. Know from where you came, where you are going, and before whom you are destined to give a judgement and accounting. From where you came—from a putrid drop; where you are going—to a place of dust, maggots and worms; and before whom you are destined to give a judgement and accounting—before the supreme King of Kings, the Holy One, blessed be He

2. Pirkei Avot 3:14

הוּא הֵיךָ אָמַר: חֲבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְּצַלְמֵ, חֶבֶה יִתְרָה נֹדַעַת לוֹ שֶׁנִּבְרָא בְּצַלְמֵ, שְׁנֵאמַר: כִּי בְּצַלְמֵ אֱלֹקִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם. [Rabbi Akiva] would also say: Beloved is man, for he was created in the image [of G-d]; it is a sign of even greater love that it has been made known to him that he was created in the image, as it says, "For in the image of G-d, He made man" (Bereishit 9:6).

3. Bereishit 9:1-6

וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת-נֹחַ וְאֶת-בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ: וּמִוֹרָאֲכֶם וְחִתְּכֶם ה' עַל כָּל-חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם כָּכֵל אֲשֶׁר תֵּרְמֵשׁ הָאֲדָמָה וּבְכָל-דְּגֵי הַיָּם בְּיַדְכֶם נִתְּנוּ: כָּל-רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא-חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאֻכְלָהּ כִּי־יִרְקַע עֵשֶׂב נִתְּתִי לָכֶם אֶת-כָּל: אֲדָם-בְּשֵׁר בְּנַפְשׁוֹ דָּמוֹ לֹא תֹאכְלוּ: וְאִךְ אֶת-דַּמְכֶם לִנְפֹשְׁתֵיכֶם אֲדַרְשׁ מִיַּד כָּל-חַיָּה אֲדַרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אִחֵיו אֲדַרְשׁ אֶת-נַפְשׁ הָאָדָם: שִׁפְךָ דָּם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפָךְ: כִּי בְּצַלְמֵ אֱלֹקִים עָשָׂה אֶת-הָאָדָם.

G-d blessed Noah and his sons, and said to them, “Be fertile and increase, and fill the earth. The fear and the dread of you shall be upon all the beasts of the earth and upon all the birds of the sky—everything that creeps on the ground—and upon all the fish of the sea; they are given into your hand. Every creature that lives shall be yours to eat; as with the green grasses, I give you all these. You must not, however, eat flesh with its life-blood in it. But for your own life-blood I will require a reckoning: I will require it of every beast; of man, too, will I require a reckoning for human life, of every man for that of his fellow man! Whoever sheds the blood of man, By man shall his blood be shed; For in His image Did G-d make man.

4. Rashi to Bereishit 9:6

"בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפָךְ": אִם יֵשׁ עֵדִים הִמְיִתוּהוּ אַתָּם, לְמָה? "כִּי בְּצַלְמֵ אֱלֹקִים וְגו'." "through man shall his blood be shed": If there are witnesses, you kill him. Why? "For in the image of G-d, etc."

5. Mekhilta d'Rabbi Yishmael 20:14

כִּיצַד נִתְּנוּ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת? ה' עַל לֹחַ זֶה וְה' עַל לֹחַ זֶה. כְּתִיב "אֲנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ" וְכַנְגֵדוֹ "לֹא תִרְצַח", מִגִּיד הַכְּתוּב שֶׁכֹּל מִי שֶׁשׁוֹפֵךְ דָּם – מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כֹּאֲלוֹ מִמַּעַט בְּדַמּוֹת הַמֶּלֶךְ; מִשַׁל לְמֶלֶךְ בֶּשֶׂר וְדָם שֶׁנִּכְנַס לְמִדְיָנָה, וְהַעֲמִיד לוֹ אִיקוּנוֹת וְעָשָׂה לוֹ צַלְמִים וְטַבְעוּ לוֹ מִטְּבֻעוֹת; לְאַחַר זְמַן כִּפּוֹ לוֹ אִיקוּנוֹתָיו, שִׁבְרוּ לוֹ צַלְמֵי וּבִטְלוּ לוֹ מִטְּבֻעוֹתָיו וּמִיַּעֲטוּ בְּדַמּוֹתָיו שֶׁל מֶלֶךְ; כֵּן, כֹּל מִי שֶׁהוּא שׁוֹפֵךְ דָּמִים – מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כֹּאֲלוֹ מִמַּעַט בְּדַמּוֹת הַמֶּלֶךְ, שֶׁנִּי (בְּרֵאשִׁית ט ו) "שִׁפְךָ דָּם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפָךְ" – כִּי בְּצַלְמֵ אֱלֹקִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם."

How were the Ten Commandments given? Five on one tablet and five on the other. "I am the Lord your G-d," and opposite it "You shall not kill," whereby Scripture apprises us that spilling blood is tantamount to "diminishing" the likeness of the King. An analogy: A king of flesh and blood enters a province, sets up statues of himself, makes images of himself, and mints coins in his likeness. After some time, they upset his statues, break his images, devalue his coins — and "diminish" the likeness of the king. Likewise, Scripture equates spilling blood to "diminishing" the likeness of the King, as it is written (Genesis 9:6) "One who spills the blood of man... (For in the image of G-d did He make man.)".

6. Bereishit 1:26-27

וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים: "נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמוֹתֵנוּ, וְיִרְדּוּ בְדִגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַרְמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ." וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱלֹקִים בָּרָא אֹתוֹ וְיָכַר וְנִקְבָּה בָּרָא אַתָּם.

And G-d said: Let Us make man in the image and form [*tzelem* and *demut*], and they shall rule over the fish of the sea and over the fowl of the heaven and over the animals and over all the earth and over all the creeping things that creep upon the earth." And G-d created man in His image; in the image of G-d He created him; male and female He created them.

7. Rabbi Chaim of Volozhin, *Nefesh HaChaim* 1:1-3 (R' M. Torczyner translation)

והוא כי מלת צלם ודמות כאן אינו כמשמעו, כי כתוב מפורש "וימה-דמות תערכו לו", אלא פירושו דמיון מה באיזה דבר, כמו "דמיתי לקאת מדבר", כי לא נעשו לו כנפים וחרטום ולא נשתנה צורתו לצורת הקאת, רק שנדמה אז במקרה פעולותיו שהיה נע ונד כמו הקאת מדבר שהוא צפור בודד ומעופף ממקום למקום... שם "אלקים" ידוע פירושו שהוא מורה שהוא ית"ש בעל הכוחות כלם... כמו בעת בריאת העולמות כולם בראם והמציאם הוא יתברך יש מאין... ברא הוא יתברך את האדם והשליטן על רבי רבוון כחות ועולמות אין מספר, ומסרת בידו שיהא הוא המדבר והמנהיג אותם על פי כל פרטי תנועות מעשיו ודבוריו ומחשבותיו...

The words *tzelem* and *demut* are not as they sound, for Isaiah 40:18 explicitly says, "What *demut* [image] could you compare to Him?" Rather, it means a comparison to something, as in Psalms 102:7, "I resembled a pelican of the wilderness." He did not grow wings and a beak, and his image did not change to that of a pelican! He only resembled it in his actions, for he wandered like a pelican of the wilderness, a bird that is alone, and flies from place to place... The meaning of the Name *Elokim* is known; it means that He is the **Master of all powers**... Like when He created all of the worlds, He created and brought them into existence, something from nothing... **G-d created man and empowered him** over myriads of myriads, innumerable forces and worlds. He gave them into the hands of man, **to lead** them through the details of his actions, speech and thought...

8. Rabbeinu Bechayei ben Asher to Bereishit 1:26

ע"ד הפשט נעשה אדם אני והארץ הנזכרת תוציא הארץ הגוף מיסודיה כאשר עשתה בבהמה וחיה כענין שכתוב וייצר ה' אלקים את האדם עפר מן האדמה, ושיפח בו הקב"ה הנשמה העליונה וכענין שכתוב ויפח באפיו נשמת חיים, ופירוש בצלמנו תאר... כדמותנו הוא דמיון הצורה... והכוונה בכתוב שיהיה האדם נעשה בענין שיהיה דומה לעליונים ולתחתונים, לעליונים מצד התואר ולתחתונים מצד הדמות שידמה גופו ממש לעפר.

According to the plain meaning of the text the subjects of the words "let us make" are G-d together with the earth. Earth would contribute the body of man just as it had contributed the bodies of the animals, whereas **G-d would contribute the soul**. We have confirmation of this in Bereishit 2:7 where the Torah reports "G-d formed man dust from the earth and He blew into his nostrils a living soul. Thereupon man became a human being." What G-d "blew" into man's nostrils was a soul which originated in the celestial region. The word **בצלמנו** in our verse describes an **attribute**... The word **כדמותנו** on the other hand, describes the **image**. The thrust of the verse is to inform us that man was to **resemble the celestial beings as much as possible while at the same time resembling the creatures in the "lower" world**. He would resemble the celestial beings by sharing some of their attributes while he would resemble the creatures in the "lower" world by his outer appearance, i.e., that his body would appear to be made from earth.

9. Rabbi Meir Leibush (Malbim), Commentary to Bereishit 2:7 (R' M. Torczyner translation)

ע"י נשמת חיים שבו מרוח העליון היה לנפש חיה. כי היא המחיה והזנה אותו. ולכן חיותו משונה מחית הבהמה. כי שרשו מן העליונים. וע"כ יש לו כח הבחירה והחפשות שעי"ז נברא בצלם אלקים כמ"ש על נעשה אדם בצלמנו. וכן יתר כחות נפשו שמתעלים על כחות נפש יתר בע"ה.

Through the *neshamah* of life placed in him from the higher spirit, he became a *nefesh chayah*; this is what gives him life and nourishes him. Therefore, his life is different from that of a beast, for its root is from the upper realms. And therefore, he has the power of **free choice**, for thus he was created in the image of G-d, as it is written, "Let Us make man in Our image." And so the other powers of his spirit are higher than those of other creatures...

10. Rambam, *Moreh Nevuchim* 1:1 (Friedlander translation)

The term *tzelem*, on the other hand, signifies the specific form, viz., that which constitutes the **essence** of a thing, whereby the thing is what it is; the reality of a thing insofar as it is that particular being. In man the "form" is that constituent which gives him human perception: and on account of this **intellectual perception** the term *tzelem* is employed in the sentences "In the *tzelem* of G-d He created him" (Gen. 1:27)...

11. Rambam, Introduction to the Mishnah

כי לא יתכן שתהיה תכלית האדם לאכול או לשתות או לבעול או לבנות בית או להיות מלך, לפי שכל אלה מקרים עוברים עליו ואינם מוסיפים במהותו. ועוד שכל הפעולות האלה משותפות הן לו ולשאר מיני בעלי החיים, והמדע הוא שמוסיף במהותו ומעתיקו ממצב למצב, ממצב שפל למצב נעלה, לפי שהיה אדם בכח ונעשה אדם בפועל, שהאדם לפני שילמד אינו אלא כבהמה. כי לא נבדל האדם משאר בעלי החיים אלא בהגיון, שהוא חי בעל הגיון, רצוני במלת הגיון השגת המושכלות.

For it cannot be that the purpose of man is to eat or drink or to have relations or to build a house or to be a king, for all these experiences pass over him and do not add to his essence. Moreover, all these actions are common to him and the other species of animals, and it is **knowledge** that adds to his essence and advances it from state to state, from a low state to a sublime state, such that he was originally a man in potential, and became an actual man. For **man before learning is like an animal**...

12. Rabbi Ovadiah Sforno to Bereishit 1:26

"בצלמנו" - שהוא עצם שכלי נצחי...
"כדמותנו" - בענין המעשיות...

"In our form" - which is an eternal intellectual form.

"In our likeness" - regarding their actions.

13. Rabbi Eliyahu Dessler, Michtav me'Eliyahu I:32

כאשר ברא אלקים את האדם עשהו לנותן ונוטל. כח הנתינה הוא כח עליון ממדות יוצר הכל ברוך הוא, שהוא מרחם ומטיב ונותן, מבלי לקבל דבר בתמורה. וככה עשה את האדם, ככתוב בצלם אלקים עשה את האדם, כי יוכל לרחם וליתן.

When Hashem created man, He made him a giver and a taker. The **power to give is an Elevated power** from the traits of the Creator of all, Blessed Be He, Who has mercy and gives without accepting anything in return. So too, He made man, as it is written, "in the form of G-d, He made man," for [man] can have mercy and give.

14. Devarim 28:9

יְקִימָךְ ה' לֹא לְעַם קָדוֹשׁ כְּאַשֵׁר נִשְׁבַּע־לְךָ, כִּי תִשְׁמֵר אֶת־מִצְוֹת ה' אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכָיו.

Hashem will establish you as His holy people as He swore to you, if you observe the commandments of Hashem, your G-d, and walk in His ways.

15. Talmud, Shabbat 133b (Koren translation)

אבא שאול אומר: "ואננהו" — הני דומה לו, מה הוא חנון ורחום — אף אתה הנה חנון ורחום.

Abba Shaul says: *Ve'anveihu* should be interpreted as if it were written in two words: *Ani vaHu*, me and Him [G-d]. **Be similar**, as it were, **to Him**, the Almighty: **Just as He is compassionate and merciful, so too should you be compassionate and merciful.**

16. Rabbi Ronnie Ziegler, Introduction to the Philosophy of Rabbi Soloveitchik, Lecture 16

Adam I's creation "in the image of G-d" refers to his capacity and desire to **imitate G-d by becoming a creator**, particularly in response to G-d's mandate to him to "subdue the earth." This is **expressed by man's practical intellect**, i.e., his scientific ability to comprehend the forces of nature and his technological ability to bend them to his will. Adam II, on the other hand, does not have such a grandiose self-image; he is humble, realizing that he was created from the dust of the earth. He allows himself to be overpowered and defeated by G-d. While Adam I maintains some distance from G-d, relating merely to the divine endowment of creativity, Adam II has a "genuine living experience" of G-d and is preoccupied with Him, as evidenced by the metaphor of G-d breathing life into his nostrils.

17. Pirkei Avot 3:14

חֲבִיבֵינּוּ יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרְאוּ בָּנִים לְמִקּוּם, חֲבִיבָהּ יִתְרָה נֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּקְרְאוּ בָּנִים לְמִקּוּם, שֶׁנֶּאֱמַר: בָּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם. חֲבִיבֵינּוּ יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר: כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזֹבוּ.

Beloved are Israel, for they are called children of G-d; it is a sign of even greater love that it has been made known to them that they are called children of G-d, as it is stated: "You are children of the L-rd your G-d" (Devarim 14:1). Beloved are Israel, for they were given a precious article; it is a sign of even greater love that it has been made known to them that they were given a precious article, as it is stated: "I have given you a good purchase; My Torah, do not forsake it" (Proverbs 4:2).

18. Rabbeinu Yonah, Commentary to Avot 3:14 (Sefaria Community translation)

"חביבין ישראל שנתן להם כלי חמדה" - שבו נברא העולם זאת התורה שכל העולם נברא בה. ושכל הנבראים לא נבראו אלא כדי לקיימה. וכל הדברים אשר תחת השמים כלם סבה לסבה לצרכי משמשי התורה. משל ליוצר כלי אומנותו ובו עושה כל מלאכתו כך התורה כליו של הקב"ה ובו נברא כל העולם כלו.

“Beloved are Israel, since a **precious instrument** has been given to them”: With which the world was created - this is the Torah, since the whole world was created with it; and all of the creatures were only created so as to observe it. And everything under the skies - all of them - are a function of a function for the needs of the practitioners of the Torah. There is a metaphor [relevant to this] about one who makes a tool for his profession and, with it, he does all of his work. So too is the Torah the tool of the Holy One, blessed be He, and with it the whole entire world was created.

19. Vayikra 18:5

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאָדָם וְתֵי בָהֶם אֲנִי ה'.

You shall observe My statutes and My ordinances, the man shall do and live by them. I am Hashem.

20. Rabbi Samson Raphael Hirsch, Commentary to Vayikra 18:4-5

It does not say, “that you shall do them and live by them,” but rather, “which the man shall do and live by them;” and it does not say “*adam*” (“man”), but *ha-adam* (“the man”). The inference is that Scripture here refers to anyone who exemplifies the spiritual and moral character implied by the term “*HaAdam*” - an attainment that can be reached only through fulfillment of G-d’s laws. Thus, *Toras Kohanim* infers: Even a non-Jew who keeps G-d’s Law is equal to the High Priest...

21. Talmud, Yevamot 61a (Koren translation)

קברי עובדי כוכבים אינן מטמאין באהל שנא' (יחזקאל לד, לא) "וְאֶתֵּן צִאֲנִי, צִאֵן מִרְעִיתִי, אָדָם אִתָּם" - אתם קרויין אדם, ואין העובדי כוכבים קרויין אדם.

The graves of gentiles do not render items impure through a tent, as it is stated: “And you My sheep, the sheep of My pasture, are men [*adam*]” (Ezekiel 34:31), from which it is derived that **you**, the Jewish people, are called men [*adam*] but gentiles are not called men [*adam*]. Since the Torah introduces the *halakha* of ritual impurity of a tent with the words: “When a man [*adam*] dies in a tent” (Numbers 19:14), this *halakha* applies only to corpses of Jews but not those of gentiles.

22. Rabbi Yehudah Loew of Prague, Netzach Yisrael 11:35

ואף על גב שאמר 'חביב האדם', אין זה כולל כל מין האדם, כי כבר אמרו חז"ל (יבמות סא.) 'אתם קרויים "אדם", ולא האומות קרויים "אדם"'. כאילו אמרו כי שלימות הבריאה - שהיא לאדם בפרט - הוא אל ישראל, לא לאומות, כאשר בארנו פעמים הרבה שישראל בפרט נקראים 'אדם'. ואף כי מעלה זאת אינה רק לישראל בלבד, אמר על זה 'חביב האדם', וזה כי הפרש גדול יש בין מעלה זאת ובין שאר מעלות שזכר אחר כך, שאינם רק לישראל, ואין חלק ונחלה כלל לשאר אומות. ולא כן שם "אדם", אף על גב שמדריגה זאת אינה שייכת רק לישראל ולא לאומות, מכל מקום יש לאומות שם "אדם" במה, כי נקראו "אדם" בשביל הצלם האלקי, כדכתיב (בראשית א, כו) "נעשה אדם בצלמנו וגו'". רק שאצל האומות צורת האדם בטילה אצל הגוף, כי מצד הגוף החומרי נתבטל הצלם האלקי הנה שהוא לאדם, וכאילו היה הכל חומרי, ואין כאן צלם האלקי הזה. מכל מקום נמצא הצלם הזה אצל שאר אומות, רק שהוא בטל ואינו נחשב לכולם.

Even though it says, “The human being (*adam*) is cherished,” this does not include every group of humanity, as the Sages, blessed be their memory, already said, ‘for you are called *adam*, but the nations are not called *adam*.’ It is as if they said the perfection of creation, which relates to the human in particular, applies to Israel and not to the nations, for, as we have explained many times, Israel in particular are called *adam*. Yet, since this level is not only for Israel, he said regarding this that the “human is cherished”...even so, the nations also have something of the name *adam*, for they are called *adam* on account of the divine image (*ha-tzelem ha-eloki*), as it is written, ‘Let us make man (*adam*) in our image’ (Gen. 1:26).

23. Rabbi Yom Tov Lipmann Heller, Tosafot Yom Tov to Avot 3:14 (Sefaria Community translation)

והשתא אתי שפיר דנקט להך קרא. אע"פ שיש כמה מקראות הקודמים אליו שנאמר נעשה אדם בצלמנו. אבל זה המקרא הוא שנאמר גבי המצות שנצטוו בהם. לכך הביא לזה הכתוב שכן אמרו הש"י בטעם המצוה אשר צוה אותם כי בצלם אלקים עשה את האדם ולבני נח נאמר הכתוב ולבני נח אמר ר"ע דבריו הללו. ואתי גמי שפיר שאמר שנברא בצלם. וחסר הנסמך שהוא אלקים הנאמר בכתוב. ואילו גבי בני נח אמר שנברא בניו למקום. והיינו טעמא שזו ג"כ מדברי התוכחה להוכיחם ולומר שהם נבראו בצלם ובאיזה צלם נבראו בצלם אלקים. כאומר שהבריאה היתה בצלם אלקים אבל הואיל ואינם מקיימים מצותיו ואע"פ שאם מקיימים אינם מקיימים מפני אשר צוה אותה אלקים. Now we understand why the mishnah chooses this verse, despite the fact that there are several similar verses that precede it, for instance "Let us make man in Our image." For this verse is the only one that is given as a rationale for a commandment; when G-d commands Noah and his sons not to kill, he gives the reason "because G-d has made man in His image," and R. Akiva is speaking to the Noahides as well. We also understand why here the mishnah says "in the image" and leaves out the verse's descriptor "of G-d," but later in the section about "children," it says "they were called children of G-d," for this is a **rebuke** to the nations. They were **created "in the image,"** i.e., "in the image of G-d," but only created such—**since they do not keep the commandments,** or if they do keep them, they do not do so because G-d commanded them, they cannot be described as being "in the image of G-d."

24. Rabbi Ovadiah miBartenura, Commentary to Avot 3:14 (Sefaria Community translation)

"חֶבֶד יִתְרָה נִדְעַת לֹ" - רמב"ם פ"ש, חֶבֶד יִתְרָה הָרָאָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם שֶׁהוֹדִיעוּ וְאָמַר לוֹ רָאָה שֶׁבְּרֵאתִיךָ בְּצַלְמִי, שֶׁהִמְטִיב לְחֶבְרִי וּמוֹדִיעוּ הַטּוֹבָה שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, מִרְאֵה חֶבֶד יִתְרָה יוֹתֵר מִשְׁאֵלוֹ הֵטִיב עִמּוֹ וְאִינוֹ חֹשֵׁב בְּעֵינָיו לְהוֹדִיעוּ הַטּוֹבָה שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ. וַיֵּשׁ לְפָרֵשׁ, חֶבֶד יִתְרָה נִדְעַת לוֹ, חֶבֶד גְּלוּיָהּ וּמְפָרְסָמָה, שְׁלֵא בְּלִבָּד אֶהְבֶּה מְסִתְרֵת הֵיחָד לֹ" לְמִקוֹם בְּרוּךְ הוּא עִם הָאָדָם אֲלֵא אִף חֶבֶד גְּלוּיָהּ וַיִּדְוַעַה לְכֹל.

"A deeper love - it is revealed to him": Rambam explained: A deeper love did the Holy One, blessed be He, show to man, as he informed and said to him, "See, I have made you in the Divine image." Because one who benefits his friend and informs him of the good that he has done for him, shows a deeper love than if he had benefited him but it is not important [enough] in his eyes to inform him of the good that he has done for him. And it can be explained, "A deeper love - it is revealed to him;" a revealed and publicized love. As not only did the Omnipresent have a secret love for man but rather even a love that was revealed and known to all.